

МЕДИЦИНСКО СПИСАНИЕ

ИЗДАВА

ВАРНЕНСКОТО МЕДИЦИНСКО ДРУЖЕСТВО

Излиза на 1, 10 и 20 число сѣки мѣсецъ

ЦѢНАТА ЗА ГОДИНА

Въ България 8 лева

Въ странство 8½ « златни

ПОДПИСКИ СЕ ПРИЕМАТЪ

ВЪ РЕДАКЦИЈАТА НА

«Медицинско Списание», Варна

СЪДЪРЖАНИЕ: *Професионална и промишлена гигиена. — Първа помощ при нещастни случаи. — Уставъ на Варненското Медицинско Дружество. —*

Професионална и промишлена гигиена.

(Продължение отъ брой 26).

Западнитѣ държави отдавна сѣ ся убѣдили, че тѣзи мѣрка е нецѣлесъобразна и за това ся измахнали изъ законитѣ си всичкитѣ онѣзи статии, които тѣй или инакъ сѣ стѣнявали свободата на лѣкаритѣ при извършване тѣхната професия, и у насъ ¹⁾ по всяка вѣроятность сѣщо ще бѣде рѣшенъ благоприятно за лѣкаритѣ. Държавата на дали има нравствено право до толкова да ся располага съ времето и силитѣ на лѣкаритѣ, на които тя нищо не дава, и съществуването на които тя сѣ нищо не гарантира. Ако лѣкаря дѣйствително бѣше длъженъ да ся явява по първо виканне, тогава той слѣдъ нѣколко време би ся превърналъ въ развалина, неспособна къмъ по нататъшна дѣятелность, а това, очевидно, не е въ интереса

*) Автора говори за положението на рускитѣ лѣкари по отношение къмъ закона.

на държавата. Съвършено естествено е, че държавата от своя страна ся грижи и желае да даде гаранция на бѣднитѣ си граждани, че тѣ въ случай на нужда, ще намѣрятъ лѣкаръ; нѣ такава гаранция не трѣбва да бѣде въ вредъ на лѣкаритѣ и за осѣществяването на такава една гаранция може да ся избиратъ по хуманни средства, отъ колкото какво и да е постановление на закона. За достигане на тѣзи цѣль достатъчно ще бѣде, ако държавата поддържаше стремлението на лѣкаритѣ къмъ съвкупна дѣтелность, дружба. Ако държавата и другитѣ общественни учреждения би поддържали съ пари или съ други средства този асоционелъ духъ на лѣкаритѣ, който малко по малко ще може съвсѣмъ да премахне свободната конкуренция, която положително деморализира користолюбивитѣ хора и тогава отношенията между лѣкаритѣ и публиката би били по хуманни и достойни, отъ колкото сега.

Нека читателя ни извика, че по подробно ся захемъ съ общественното положение на лѣкаря; ний никакъ не ся съмнѣваме, че адвокатитѣ, чиновницитѣ и др. претърпяватъ много душевни мъки и вълнения въ нѣкои тежки положения, че тѣ често сѣ изложени на съмнѣния и вътрѣшна борба, и че тѣ често сѣ длъжни да ся предаватъ на трескава дѣятелность, която изисква напруганieto на всичкитѣ умствени и физически сили. Какво напруганье може да бѣде по мъчно отъ положението на педагога и учителя въобще? Най много отъ тѣхъ челоувѣчеството очаква спасението си, на тѣхъ то повѣрва всичката грижа за душевното и тѣлесно благосъстояние на младото поколѣние, и добросъвѣстния педагогъ и учитель осѣщатъ, нѣма съмнѣние, всичката тяжесть на възложенитѣ върхъ тѣхъ обязанности. Къмъ душевното вълнение сѣ прибавва още и физическо уморяване, неизбежно за учителитѣ, които работятъ, безпрестанното напругване на всичкитѣ органи на чувствата въ време на уроцитѣ, най послѣ неизбежността да остава въ продължение на много часове въ разваления и злѣ вентилация въздухъ на класнитѣ стаи.

Разумѣва ся че тѣзи тежки условия не влияятъ еднакво

врѣхъ всѣкого, всичко зависи отъ личността на всѣкого. Хората съ средни умствени способности между учителитѣ, лѣкаритѣ, чиновницитѣ и пр. Твърдѣ малко страдатъ отъ онѣзи условия въ които е туренъ тѣхния трудъ, тъй като тѣ отнасятъ къмъ своя трудъ съ твърдѣ малкъ интересъ, работятъ чисто механически и до колѣто е възможно стараятъ се да премахнатъ отъ себе си всичко, което би изисквало твърдѣ голѣми условия или което би произвело на тѣхъ твърдѣ силно впечатление. Много повече страдатъ онѣзи хора, които сж ся завзели съ желание за своя трудъ и които сж наистина предадени на своето дѣло, или гениалнитѣ натури или най послѣ хора благородни които съ своята твърдѣ чувствителна душа осѣщатъ всякога фалшивостъ на тѣхнитѣ отношения къмъ ближнитѣ и къмъ дѣлото на което сж ся посветили. Такива хора съ при сърдце ся отнасятъ къмъ всичко и мжчатъ ся зарадъ нѣща, които не би произвели никакво влияние на другитѣ; тѣхнитѣ интереси и стремления твърдѣ много ся отличаватъ отъ интереситѣ и стремленията на другитѣ, тъй сжщо ся отличаватъ тѣхнитѣ нѣтища и средства съ които тѣ достигатъ своитѣ цѣли. Ако къмъ това умствено възбужденіе и нравствено вълнуваніе ся прибавятъ пужда, безсънни нощи, тогава, разумѣва ся, малко по малко начеватъ да ся разрушаватъ даже силнитѣ организми.

Болѣститѣ у хората, които ся занимаватъ съ умственъ трудъ, сж болѣсти на онѣзи органи, които най много работятъ и сж изложени, слѣдователно, най често на различни опасности; това сж болѣсти на мозъка на главата и нервната система въобще. Извѣстно е, че, въ времето когато мозъкътъ работи, количеството на кръвта, която идва въ мозъкътъ, ся увеличава; по тѣзи причина механическитѣ условия, при които ся намира мозъкътъ во време на покой, ся измѣняватъ, тъй сжщо и химическитѣ процеси ся измѣняватъ: давлението на мозъкътъ ся увеличава, размѣняваніето соковетѣ между кръвеноснитѣ и лимфатически сѣдове отъ една страна и тканитѣ отъ друга, става по бърже, става по голѣма и работата на отдѣл-

нитѣ елементи, отъ които състоятъ тканитѣ. По причина на такава голѣма дѣятелностъ, образуватъ ся повече отъ колкото обикновенно химически продукти, които не сж годни нито за хранение организитѣ, нито за поддържанне тѣхнитѣ функции, и които за това трѣбва да бѣдѣтъ премахнати отъ мозъкътъ. Ето защо мозъкътъ, както и всѣки другъ органъ, непрѣменно ще сграда отъ извънмѣрно и продължително раздражение и отъ работа не по сила. Цѣлостта на мозъчната работа само тогава може да се, уварди, ако слѣдъ работата слѣдва продължителна почивка щото да можатъ да ся изравнятъ онѣзи измѣненія, които сж станали въ мозъкътъ во време на неговата работа. Ако ли пѣма такъвъ редъ, — работа и почивка, тогава непрѣменно ще ся явятъ главоболия, умствено уморяване, неспособностъ къмъ напрегната и продължителна работа, раздражителностъ, безсъние; тѣзи явления може да достигнатъ до висока степенъ и ако ся продължаватъ много, може да докарать разстройство на умственитѣ способности — лудостъ. Parchappe дава слѣдующата таблица за душевнитѣ разстройства между хора отъ разни занятия:

Умственинъ трудъ	дава 3 души	луди	на 1000
Войската и флота	» 2	»	»
Слуги	» 1 $\frac{1}{2}$	»	»
Капиталисти	» 1	»	»
Селяне и работници по фабрикитѣ	0,66	»	»
Търговци	0,40	»	»

Тѣзи таблица показва, че между всичкитѣ видове занятия, умственинъ трудъ дава най голѣмото число душевни болѣсти. Слѣдующата таблица показва отношението на душевнитѣ болѣсти между различнитѣ клонове на умственинъ трудъ:

Между поетитѣ, артиститѣ и др.	9,60 души	на хиляда
» Юриститѣ	8,40	» » »
» Лѣкаритѣ и фармацевтитѣ	4,13	» » »
» Профессори и литератури	3,50	» » »
» Чиновницитѣ	1,30	» » »

Макаръ тѣзи таблица и да не претендира на точностъ, нѣ тя все пакъ трѣбва да бѣде доста близка къмъ истинната.

Освѣня душевната страна, при умственнитѣ занятия страда още и растителната страна на човѣка. Човѣкъ, който си занимава умствено, работи сѣдешкомъ, прави твърдѣ малко движения, работи въ стаята си, въ която прекарва по голѣмата частъ отъ времето си, а по малко време на отворенъ, чистъ въздухъ. Такива хора ядатъ твърдѣ малко, въобще тѣхний апетитъ (ищахъ) за едење е много по слабъ отъ апетита на онѣзи, които работятъ физически. «Човѣкъ, който най много мисли — казва Тиссо — той най мжно смисла храната си». Тѣй като такива хора правятъ твърдѣ малко движения, а повечето сѣдятъ, за това у тѣхъ кръвообращението въ коремнитѣ органи бива слабо. Ето защо такива хора твърдѣ често страдатъ отъ хеморрой (маясжлъ), слабостъ на червата, постоянни запори (кабусъ), мжно смилане на храната. Отъ тѣзи разстройства най много страдатъ писателитѣ, духовнитѣ лица и чиновницитѣ по различнитѣ канцеларии.

Продължителността на живота не е еднакъвъ у лицата отъ различни клонове на умствения трудъ. Привеждаме тука таблицата, по Каспера, която показва колко души отъ хилядата достигатъ до 70 годишна възраст.

Отъ духовнитѣ лица достигатъ до 70 години 42 души на 1000

» Високопоставенитѣ чиновници	35	»	»	»
» Търговцитѣ	35	»	»	»
» Офицеритѣ	32	»	»	»
» По долни чиновници	32	»	»	»
» Адвокатитѣ	20	»	»	»
» Поети, артисти, художници	28	»	»	»
» Професори, педагози	27	»	»	»
» Лѣкаритѣ	24	»	»	»

Тѣзи таблица показва, че най много и най скоро умиратъ лѣкаритѣ, поетитѣ, юриститѣ, учителитѣ — или съ други думи, най пагубни сж здравословнитѣ условия въ онѣзи клонове на умствения трудъ които изискватъ най голѣмо напръгане на умственитѣ способности и излагатъ човѣка на най силнитѣ

душевни впечатления. Още по ясно ще се види голѣмата смъртност на лѣкаритѣ въ различни възрасти отъ слѣдующата таблица

Между	23-та	до 32	година	умиратъ	доктори	82,	духовни	лица
„	33	до 42	„	„	„	149	„	42
„	43	до 52	„	„	„	160	„	58
„	53	до 62	„	„	„	210	„	64
„	63	до 72	„	„	„	228	„	180
„	73	до 82	„	„	„	241	„	328
„	83	до 92	„	„	„	30	„	257
								70

Вижда се, че до 60 години между докторитѣ умиратъ много повече отъ колкото между духовнитѣ лица, отъ 60-тѣ на горѣ отношенията се измѣняватъ съвсѣмъ напроливъ.

У тѣзи, които се занимаватъ съ умственъ трудъ, а отъ тѣхъ самитѣ до известна степенъ трѣбва да зависи предупреждаването, изпреварването на болѣститѣ свързани съ умствения трудъ, нѣ главната роля въ това отношение трѣбва да принадлежи на обществото. Всѣки образованъ човѣкъ трѣбва да знае, че е немислимо душевно здравие безъ физическо и напроливъ. *Mens sana in corpore sano*. Всѣки развитъ човѣкъ, ръководимъ отъ тѣзи мисль, трѣбва да устрои живота си, щото тѣй да бжде здравословенъ; разумѣва се, че това е по лесно да се каже, отъ колкото да се направи. Въ всичкитѣ области на умствения трудъ, борбата за съществуване е произвела такава голѣма конкуренция, щото всѣкий, ще не ще, е длъженъ да напруга всичкитѣ сили за да не потъне въ вълнитѣ на бурния животъ. Требованията, които живота налага на всѣко едно лице, сѣ се подигнали до най висока степенъ въ послѣднитѣ десетъ години: добритѣ способности, видния талантъ, широкитѣ познания се оцѣняватъ все повече и повече, въ сѣщото време одарения съ средни способности все повече и повече остава назадъ и твърдѣ често съ голѣмъ трудъ излиза на добръ пѣтъ. Както въ материално тѣй въ умствено отношение съществуватъ твърдѣ малко честити хора, когато въ сѣщото време по голѣмата частъ отъ тѣхнитѣ събратия едвамъ

си наипратъ работа и както умствено тъй и физически едвамъ живѣятъ. По тѣзи причина почти всичкитѣ, които ся занимаватъ умствено, трѣбва да напругатъ всичкитѣ си сили не за това за да си спечалятъ намъ какви богатства, а твърдѣ просто, да си спечалятъ насѣщенъ хлѣбъ за себе си и за семейството си. Хортувайте за здравословенъ животъ колкото не искате на бѣдния писателъ, на когото перото е единичното богатство, или на чиновника, който за да прехрани семейството си, трѣбва да работи като волъ, или пъкъ на волнопрактикующия лѣкаръ, които не си е още направили име и който за нѣколко грошове трѣбва цѣль день да бѣга! На вашия съвѣтъ тѣ само ще си подигнатъ рамената и ще ви кажатъ: «ний твърдѣ добръ знаемъ, че си вредимъ здравето, че при такъвъ животъ ний скоро ще станемъ жертва на различни тежки болѣсти, нъ що да сторимъ, инакъ не можемъ да живѣемъ, non possumus»;

(Слѣдва)

Първата помощъ при нещастни случаи.

Рѣководство за самаритянскитѣ школи

ВЪ ПЕТЪ ЛЕКЦИИ

ОТЪ

Д-РА ФРИДРИХА ЕСМАРКА,

Профессора на хирургията въ университета въ Килъ.

Отъ петото неизмѣнено издание пресела отъ нѣмски Д-ръ А. Головина.

(Продължение отъ № 25).

Удушване

става най често презъ вдѣхване на вредителенъ въздухъ, на пр. на въгленна пара подиръ закриванне на капацитѣ на печилитѣ; на освѣтителенъ газъ, който излиза отъ оставени отворени кранове, отъ развалени кюнци; на блатенъ газъ, който се е събралъ въ транове, въ канали за нечистотия, въ стари кладенци; и на въгленна киселина която се е развила въ пре-

пълнени пространства, или въ мазн, кждѣто ври ново вино, или бира. Хора които се намиратъ въ подобни пространства скоро се ошуматяватъ, тѣ мжно могатъ да си поематъ диханието, пулса се спира, тѣ загубватъ съзнанието си, падатъ безсилни, появяватъ се судороги и тѣ умиратъ, ако не имъ дойде скоро помощъ. Тукъ преди всичко трѣбва да се извадятъ мнимо-умрѣлитѣ на чистъ въздухъ. Но при това трѣбва да се дѣйствува съ най голѣма осторожностъ, за да не стане онзи самъ който помага жертва. Ако трѣбва да се влѣзе въ една стая напълнена съ въгленна пара, то преди всичко трѣбва да се устрои силно движение на въздуха, презъ отваряне на вратитѣ, на прозорцитѣ, ако е възможно отъ къмъ вѣнъ, съ сълби, съ пръчки. Ако послѣдното не е възможно то превържи си преди всичко носа и устата съ една кърпа намокрена съ вода, или съ вода и оцетъ, поемн преди отваряне вратата още веднажъ диханието си, тогава презъ стаята премини къмъ най ближния прозорецъ, счуни единъ джамъ, извади главата на вѣнъ, подиши съ чистъ въздухъ, побѣгни къмъ другия прозорецъ и продължавай тѣй догдѣто едно силно движение на въздуха изгони въгленната пара и падналитѣ могатъ да се извадятъ на вѣнъ. Ако въ стаята е проникналъ освѣтителенъ газъ, то естествено не трѣбва да се влиза вътрѣ съ свѣщъ, а предназначиво въ тъмнината трѣбва да се достигне до прозорецъ. Ако нѣкой човѣкъ, слѣзналъ въ единъ трапъ, е загубилъ съзнанието си, то това доказва достатъчно опасността на въздуха който се намира тамъ. Трѣбва да се проводи тутакси за сълби, вѣжета, вода съ оцетъ, въ сѣщото време да се извадятъ вреднитѣ газове, които се въ повечето случаи потезки отъ колкото обикновенния въздухъ като установятъ едно силно движение на въздуха. (Презъ стрѣлба, хвърляне на запалена слама, или книга, впушане и бързо изваждане на единъ распуснатъ чадъръ, вливане на голѣмо количество кипречева вода.) Тѣй като газоветѣ въ траповетѣ не рѣдко се въспалителни и правятъ взривъ, ако се хвърли тамъ огънь, то трѣбва предназначивостъ, за да не изгоришъ отъ пламъкъ който

се повдига отъ тамъ. Който иска да слѣзе долу за да извади онзи който си загуби съзнанието, той трѣбва да си завърже яко едно въже около гърдитѣ и плещитѣ. Къмъ едната рѣка прикрѣпаватъ иѣщо за даване сигналъ. Предъ устата той си завързва една кърпа намокрена съ вода съ оцетъ, или съ киречева вода, ако иѣма подъ рѣка дихателнитѣ цевове, каквито се въ употребуване у пожарнитѣ и у пловцитѣ. Въжето все трѣбва да се държи отъ горѣ напрегнато, сигнала да се наблюдава отъ единъ туренъ за това, защото онзи който слиза може моментално да баялдиса и тутакси сигналния ремакъ дава да се чувствува — движи ли се укрѣпенната къмъ него рѣка още произволно, ако не се чуватъ добри отговоритѣ на въпроситѣ задавани отъ време на време. При първия знакъ на ослабление той трѣбва тутакси да се извади. Ако спасителя щастливо е слѣзналъ долу, то той се старасе колкото може по скоро да хвани обезчувствения и да го укрѣпи къмъ второто въже, а тогава дава сигналъ за да се извадятъ скоро двамата. Щомъ удушения се извади на чистъ въздухъ правятъ се опитвания за съживяването му, презъ некуستنно дихание, обливания съ студена вода и раздражающи средства, както се биле описани попреди, ако иѣма вече медицинска помощъ.

Ако намѣрятъ единъ обѣсенъ, то трѣбва тутакси да се пресѣче въжето, но тѣлото да се държи съ свободната рѣка. за да не се повреди той при паданне. При това да се дѣйствува както бѣше описано при удушване.

Удавението презъ приглѣтнати голѣми парчета отъ храна (месо, бокали и т. п.) които заставатъ въ пицпепровода и притискватъ грѣклана, може бързо да приведе къмъ смъртъ. Удавения е синне-червенъ на лицето, очитѣ му се издаватъ; той произнася само безчлени звукове, жестикулира, или се схваща за шията и пада безъ съзнание долу. Тукъ трѣбва скоро да се дѣйствува. Съ лѣвата рѣка запушватъ носа му (за да се принуди да си отвори устата) турятъ бързо и смѣло указателния и голѣмния прѣстъ на дѣсната рѣка, надъ языка, да-

лечъ въ устата и се опитватъ да хванатъ парчето въ глътката и да го извадятъ на вънъ. Ако това не се удаде, то се стараятъ да направятъ парчето подвижно и да го бутнатъ понататкъ, като притиснатъ гърдитѣ и корема на удавения къмъ една масса, долапъ, или другъ нѣкой твърдъ предметъ, а съ юмрука направятъ нѣколко кратки, силни, удари по гърба, по между лопаткитѣ. Испъдения по този начинъ въздухъ отъ бѣлитѣ дробове може да увлече съ себе си и парчето. Въ всѣкий случай проводете тутакси за доктора и разпирете му, каква е именно работата, за да вземе той съ себе си потребнитѣ инструменти (машини и инструменти за разрѣзването на дихателното гърло).

Безсѣзнателно състояние

т. е. изгубване на ощущенията и на произволнитѣ движения може да настъпи освѣнъ нещастнитѣ случаи описани до сега още вслѣдствие на твърдѣ различни причини. Главнитѣ се: 1) Поврежденията на мозака (съ счупване на черепа или безъ). 2) Болѣститѣ на мозака (дамла, черпата болѣсть). 3) Отровяване презъ тъй нареченитѣ паркотически отрови (опиумъ, морфий), презъ алкохолъ (пиянството) презъ ефиръ и хлороформъ, презъ разболѣване на бжбрецитѣ (задържана пикочна материя). 4) Байлдиеване (ослабване на сърцето презъ оплашване, болка, истощение, изгубване на кръвъ и т. н.) Тъй като и за най добрия докторъ по нѣкога е твърдѣ мъчно отъ веднажъ да рѣши, отъ какъвъ видъ е изгубването на съзнанието, то азъ бихъ би отишелъ твърдѣ надалечъ ако бихъ поискалъ да ви кажа какъ можете да познавате и да различавате подобно състояние. Азъ се ограничавамъ само да дамъ нѣколко главни правила за да знае всѣкий какво да прави догдѣто пристигне доктора.

1) Трѣбва до колкото е възможно да се придобиятъ свѣ-

дѣния за причината на нещастната случка (падналия човѣкъ билъ ли е бутнатъ, битъ, раненъ, напилъ ли се е, и т. н.)

2) Трѣбва да се изучи добръ положението на тѣлото и онова което го обкрѣжава (защото възможно е щото случката да се яви предъ сѣда и тогава трѣбва да се даватъ точни свѣдѣния).

3) Трѣбва да се помириши, да ли не мирисни диханието на безсѣзнателния на спиртни питиета. Ако мирисе, то това доказва че той е твърдѣ много пилъ, но тѣй като опиваннето може да бѣде усложнено съ друго тежко състояние (дамла, повреждане на мозака и т. н.) то трѣбва предпазливостъ.

4) Трѣбва да се освободи шията отъ всичко което я стиска (вратовръзки, яки, да се распуснатъ копчетата отъ ризата), защото това бърка на кръвта да тече отъ главата.

5) Трѣбва да се даде свободно влизанне на чистъ въздухъ около пациента и да се отдалечатъ всичкиѣ излишни зрители).

6) Да се турп нещастния на гърба, съ главата на долу, ако лицето е блѣдно (както въ баялдисване, при изгубване на много кръвъ). Но ако лицето е червено, то главата трѣбва да се турп по високо. Ако се появи бълване, главата тутакси трѣбва да се обърне на страна, за да не бѣде вдѣхнато избълванното въ бѣлитѣ дробове.

7) Ако изгубившия съзнаването си има епилептическиѣ припадѣкъ (черна болѣстъ) то краищата и цѣлото тѣло судорожно се свиватъ, лицето е почервенѣло, предъ устата излиза пѣна, языка често е притиснатъ по между зѣбитѣ. Въ подобенъ случай да не се правятъ опитвания да се побърка на судорожнитѣ движения, или да се разгвѣтъ даже закрититѣ юмруци, защото презъ това движенията само ставатъ по лоши. Трѣбва само да се предпази щото болния да не се повреди, да му се турп нѣщо меко (кърпа, запушка отъ шише) по между зѣбитѣ, за да не си ухапе языка, и да се чака спокойно, догдѣто припадѣка се свърши.

8) ако болния вече не дише (което се познава като се държи една стъкляна или металическа повърхностъ която не се запотява, или едно малко перце, което не се движи, предъ устата му, и предъ носа му), то трѣбва да му се правятъ искусствени дихателни

движения. 9) Тръбва колкото възможно по скоро да се повика окторъ, или болния да се пренесе въ болница. (Слѣдва).

УСТАВЪ

НА

Варненското Медицинско Дружество.

I. Цѣль и занятия на дружеството.

1. Да служи на членоветѣ на дружеството като средство за по нататъшното научно и практическо медицинско образование.

2. Да изучава мѣстнитѣ санитарни условия и нужди и да съдѣйствува на администрацията за разрѣшенне въобще на санитарни въпроси.

3. Да се грижи за разпространението между населението правилни понятия относително запазване здравнето и помощъ въ случай на заболяване и за развитие на медицинска помощъ.

Въ преслѣдванieto на тѣзи цѣли

4. Дружеството испиева медицински вѣстници, купува книги и организува една медицинска библиотика въ рзположение на членоветѣ на дружеството.

З а б ъ л ѣ ж к а. Исписване на книги, журналы и апарати се рѣшава въ едно отъ засѣданията на дружеството.

5. Членоветѣ на дружеството рефериратъ въ време на засѣданията текущитѣ медицински новости, съобщени въ вѣстниците или придобити отъ практика.

З а б ъ л. Реферати, които не сѣ могли да бѣдѣтъ четени въ назначеното засѣданне трѣбватъ да бѣдѣтъ първи на дневенъ редъ въ ндущото засѣданне.

6. Дружеството дава средства на членоветѣ за произвеж-

данне научни изслѣдвания и за това писева най необходимитѣ апарати и пособия, кореспондира съ разни лица и учреждения за доставяние необходимитѣ данни и обезпечавя нужното отъ тѣхъ съдѣйствиe.

7. Събира статистически данни и други свѣдѣния необходими за санитарното изучаване на мѣстността.

8. Дружеството има грижа за съставяние и печатане популярни статии по медицината и хигиената чрѣзъ свой органъ, или ако нѣма такъвъ, въ брошури; рефератитѣ четени въ дружеството даватъ се на публикуване чрѣзъ дружеството, нъ съ това не се възбранява на авторитѣ публикуването имъ въ другъ органъ. Дружеството организува публични сказки по медицината и хигиената. Сказките иматъ частень характеръ.

9. Има грижа за организиране разни форми на медицинска помощъ, които сѫ неприспособими спорѣдъ мѣстнитѣ условия и средства.

Средствата на дружеството

10. Средствата на дружеството се съставляватъ: 1) отъ членски взноси, размѣрътъ на които се опредѣлява въ заставането на дружеството въ началото на всяка година и 2) отъ случайни постъпления (разни сбори, пожертвувания и пр.).

Членове на дружеството.

11. Членоветѣ на дружеството сѫ: дѣйствителни, почетни, кореспонденти и спомоществатели.

а. *Дѣйствителни членове* могатъ да бѣдѣтъ всичкиѣ лѣкари и ветеринари, които живѣятъ въ градътъ.

б. *Почетни членове и кореспонденти* могатъ да бѣдѣтъ лѣкари и ветеринари, които не живѣятъ въ градътъ.

За б. Почетнитѣ членове и кореспонденти кога се намиратъ въ градътъ въ дена на заседание на дружеството, могатъ да приематъ участие въ учениѣ дебати съ право на гласъ.

в. Членове спомогателни могат да бждат всички лица които направят нѣкоя парична или материална помощ. Тѣ не ся ползватъ съ право на гласъ.

12. Всѣки единъ отъ дѣйствителнитѣ членове може да предложи въ засѣданieto избиране на ново лице за дѣйствителенъ членъ, почетенъ, корреспондентъ или спомоществователъ. Избиранieto на такова лице става въ неговото отсъствие въ едно отъ слѣдующитѣ засѣдания.

13. Всички членове на дружеството ся избиратъ по вишегласие отъ присѣтствующитѣ.

Управление на дружеството.

14. Управлението на дружеството състои отъ 1) председателъ, 2) подпредседателъ, 3) секретаръ, 4) касиеръ и 5) библиотекаръ.

Заб. Председателътъ въ сжщото време и касиеръ, подпредседателътъ е и библиотекаръ.

15. Всичкитѣ служащи въ управлението на дружеството ся избиратъ по на една година и непремѣнно по вишегласие отъ присѣтствующитѣ въ засѣданieto членове.

16. Председателътъ ако прави съобщение или желае да вземе участие въ дебатитѣ, тогава той трѣбва да си даде мѣстото на подпредседателя или, въ негово отсъствие, на едно отъ членоветѣ.

17. Председателътъ и секретарътъ иматъ грижа за точното изпълнение на уставътъ на дружеството, постановленията на засѣданията, съставляватъ отчети, водятъ всичката преписка, завѣдватъ кассата, библиотеката, избиратъ материалъ за засѣданията, наблюдаватъ редътъ на пренятия въ засѣданieto.

За засѣданията на дружеството.

18. Засѣданията на дружеството сж: редовни, извънредни и тържествени.

19. Редовнитѣ засѣдания ставатъ всѣкий мѣсяць единъ пѣтъ.

20. Извъпредиитѣ засѣдания ся събиратъ по набирание материялъ за обсъждане или по заявление отъ трима дѣйствителни членове.

21. Тържественното засѣдание бива единъ пѣтъ въ годината въ деньтъ на основанието на дружеството (10 Декемрий). Въ това засѣдание сѣ поканватъ гости. Засѣданието ся отвара съ слово отъ предсѣдательтъ. Слѣдъ това единъ отъ членовѣ чете съобщение по нѣкой въпросъ. Секретарьтъ чете отчетътъ за трудовѣтъ и занятията на дружеството за миналата година, касперьтъ състоянието на кассата, а библиотекарьтъ за състоянието на библиотеката. Най послѣ ся избиратъ нови членове въ управленнето на дружеството.

22. Засѣданията ся считатъ отворени, когато повече отъ половината дѣйствителни членове присѣтствуватъ.

23. На засѣданията могатъ да присѣтствуватъ само като посѣтителн-гости и външани лица.

24. Външани лица могатъ да предлагатъ въ дружеството разглѣждане на нѣкои въпроси чрезъ одного отъ дѣйствителнитѣ членове.

25. Всички въпроси въ засѣданията ся рѣшаватъ съ вишегласе.

За б. Всички въпроси, които ся отнасятъ до личността на членовѣтъ ся рѣшаватъ съ тайно гласоподаване.

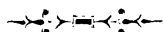
26. Секретарьтъ на дружеството води протоколитѣ на засѣданията, които ся подписватъ отъ всички присѣтствували членове въ слѣдующето засѣдание.

27. Дружеството има свой печатъ и може да ся отнася направо до всички правителствени учреждения и лица.

28. Настоящия уставъ има сила за цѣла година (10 Декемврий) и слѣдъ свършваннето на тая година може да бѣде измѣненъ съгласно съ постановлението на повечето отъ дѣйствителнитѣ членове живущи въ гр. Варна.

Членове на Варненското Медицинско дружество

1) Д-ръ Атанасовичъ	14) » Молловъ
2) » Апостоловъ	15) » Пападопуло
3) » Браделъ	16) » Петровичъ
4) » Валинда, Батиста	17) » Пюскюллиевъ
5) » Валинда синъ	18) » Радевъ
6) » Византиосъ	19) » Радославовъ
7) » Головина	20) » Рачевъ Андрей
8) » Гължбовъ	21) » Севвовъ
9) » Димитровъ Петко	22) » Стефановъ
10) » Желѣсковичъ	23) » Христовъ Алекси
11) » Ивановъ	24) » Юрдановъ
12) » Куцодимитрисъ	спомогателенъ членъ
13) » Лане	25) Колони

Печатни погрѣшки отъ № 27.

	Печатано :	Чети :
стр. 1 редъ 7	гландула	glandula
» 2 » 11	гландинъ	glandula
» 3 » 16	гландула	glandula
« 427 » 34	Breshau	Breslau
» » » 36	колонелъ	каломель
» » » 37	покубация	инкубация,
» 428 « 3	Ag.	Aqu.
» » » 19	държи	държи
» 429 » 5	Archives	Archives
» 430 » 23	но	но
» 432 » 11	се	не

